

1

In Chanteuges word je niet omver gelopen door toeristen. “Hier wonen nog gewoon Fransen. Er is een bakker en een terras en verder gebeurt er niet zoveel.” Behalve dan dat de omgeving er overweldigend is. Hier, in de Auvergne temidden van rust en natuur, runt Marloes der Kinderen haar chambre en table d’hôtes.

2

La Grande Maison

3

Chanteuges ligt in het zuiden van de Auvergne aan de rivier de Allier. De natuur is geweldig, er is heel veel plaats en ruimte. 5000 Jaar geleden gingen hier tientallen vulkanen tekeer en creëerden zo een prachtig landschap. Overblijfsel hiervan is bijvoorbeeld de Chaîne des Puys, een fantastisch groen maanlandschap met kraters en meren en, met helder weer, een prachtig uitzicht. De Auvergne met het massif central is even groot als Nederland, en het dunst bevolkte gebied van Frankrijk.

In een doodlopend straatje aan de voet van een Romaanse abdij in Chanteuges staat La Grande Maison. Een groot huis, inderdaad, dat door de niveaunderschillen varieert van drie tot vijf verdiepingen hoog. Neem een voetpad omhoog en na een korte klim sta je voor de abdij. Loop je naar beneden dan ben je in twee minuten in het dorp. “De straten zijn gemaakt van ronde steentjes, en je moet

goed uitkijken waar je loopt. Hoge hakken, dat gaat hier niet.” Het gebied is een soort monument, er mag geen nieuwbouw plaatsvinden. Chanteuges is met 204 inwoners echt heel klein: aan de ene kant van de berg een paar straatjes en aan de andere kant ook wat huizen en wijnhuisjes. Vroeger was dit een bekende wijnstreek, maar na een ziekte die de wijnranken aantastte, is de wijnbouw niet hervat.

Vakantiecursussen

Marloes: “Ik gaf eerst creatieve vakantiecursussen (zoals tekenen, schilderen, fotografie...) in Bretagne, maar toen een vriendin van de burgemeester van Chanteuges me foto’s van de omgeving hier liet zien, was ik om! Tegenwoordig woon ik hier met kleine tussenpozen van mei tot november. Toen ik 17 jaar geleden begon met het organiseren van vakantiecursussen, woonde ik hier >

Rond Chanteuges

“Omdat de omgeving zo mooi is, wordt hier veel gewandeld. De vele wandelpaden zijn duidelijk aangegeven. Hier vlakbij is Langeac, een mooi stadje met winkels, een levendige markt en terrassen. Op 40 kilometer ligt Le Puy en Velay, een heel bijzondere stad met grote vulkaankegels. Verder heeft deze streek de grootste concentratie Romaanse bouwkunst van Europa. Alles is goed bewaard gebleven hier. Er worden heel veel kerken gerestaureerd en overal komen fantastische fresco’s tevoorschijn en middeleeuwse beeldhouwwerken. De omgeving is bijzonder en de mensen zijn hier erg aardig. Gasten zijn vaak verrast dat het nog zo authentiek is.”

4

5

6

1 Marloes der Kinderen.

2 Dit deel van het huis zou in de veertiende eeuw gebouwd zijn op de resten van een kapel uit de twaalfde eeuw. Het gebouw werd in 1830 geheel gerenoveerd. "Het talud bestond uit zand, stenen, puin en bramen. We hebben er een tuin met terrassen van gemaakt. Het pad dat erdoor loopt, leidt naar de abdij."

3 Bij de achtertuin heeft het huis vijf verdiepingen en is met recht een grande maison. "Ik kan het niet alleen, cursussen organiseren en geven én La Grande Maison runnen. Elke zomer komt een ander koppel met me mee uit Nederland om te helpen met koken en de kamers."

4 Het rooster voor de kachel is eigenlijk een ijzeren deurmat, die Marloes geschilderd heeft.

5 "Op de bovenste etage van een pand verderop, Maison d'Orange, heb ik een groot atelier gemaakt. De twee etages daaronder moet ik nog opknappen."

6 "Toen ik het huis kocht, stond het vol met spullen. Zo doen ze dat hier: je laat achter wat je in je nieuwe huis niet kunt gebruiken. Er zaten antieke meubels bij, oude kinderspullen, dozen vol brieven en ansichten en fotoalbums uit 1850. Op zolder vond ik oude boeken, ook die van Maigret, die de vorige eigenaar zelf gelezen heeft als kind. Ik heb ze in het restaurant in een kast gezet en veel van de andere spullen teruggebracht in het huis. Ik wilde ze erin houden, als dankbetuiging dat ik het huis heb mogen kopen en omdat de eigenaar zo sympathiek was."

alleen tijdens de zomervakantie. Ik regelde toen ook voor de cursisten woonruimte, huurde tien huizen in het dorp verderop. Maar de prijzen gingen omhoog en dat begon heel duur te worden. Ik vatte het idee op zelf voor accommodatie voor de cursisten te zorgen en kocht in 1999 een huis dat toevallig te koop stond. Even later hoorde ik via-via dat La Grande Maison te koop zou komen. De eigenaar woonde in Parijs en was scenarioschrijver voor Maigret-films. Ik ben 'm gaan opzoeken en vertelde hem waarom ik het huis wilde kopen. Hij vond al die cursussen wel interessant want hij kwam zelf ook uit een creatieve familie. De prijs die hij vroeg was hoog en ik baalde natuurlijk vreselijk dat ik net dat andere huis had gekocht. Ik stelde toen voor het huis in drie termijnen te betalen. Tot mijn verbazing belde hij me die avond om te zeggen dat hij akkoord ging met die termijnen. Renteloos, nog wel! Hij was gehecht aan het huis en wilde dat het in goede handen terecht zou komen, bij iemand met respect voor het huis.

Franse verbouwing

Datzelfde jaar nog heb ik in drie maanden tijd de drie bovenste etages verbouwd en er gastenkamers gemaakt. Alles moest aangepakt worden en dat was niet altijd even gemakkelijk. De plaatselijke bouwvakkers waren niet gewend aan mijn manier van werken en moesten af en toe dingen overdoen. Ik moest er met de neus bovenop blijven, want als ik in de auto stapte en terugging naar Nederland, gingen zij ook. Als ik terugkwam om de vorderingen te bekijken, moest ik ze soms bij ander werk vandaan halen. Ging ik weer weg, dan deden ze precies hetzelfde. Maar in drie maanden tijd is enorm veel werk verzet en de kamers waren net een paar minuten klaar toen de eerste cursisten arriveerden. Daarna volgde de restauratie van de kelders, die ik heb ingericht als restaurant. Jammer genoeg heeft de vorige eigenaar nooit gezien hoe het huis er nu uitziet. Ik keek een tijd geleden een Maigret-film en in de aftiteling stond dat de film een hommage aan hem was, omdat hij was overleden.” <

La Grande Maison

La Grande Maison biedt onderdak aan iedereen, niet alleen aan cursisten. Ook in het restaurant is iedereen welkom. Zo zit je hier aan tafel met een gemengd internationaal gezelschap.
 Tweepersoonskamer met eigen badkamer en toilet € 80,- per nacht, met ligbad € 90,-. Tweepersoonskamer met gedeelde badkamer € 65,-, eenpersoonskamer met gedeelde badkamer € 35,-. Prijzen zijn inclusief ontbijt. De keuken heeft een kleine kaart in de stijl van de fijne Franse keuken en er worden dagmenu's geserveerd. Er wordt gekookt met verse producten uit de streek. Kijk voor meer informatie op www.la-grande-maison.com.

“Alles is eeuwenoud,
het piept en kraakt”

3

4

5

6

Creatieve zomercursussen

Artedu, het bedrijf van Marloes, organiseert cursussen tekenen, schilderen, fotografie, schrijven, filosofie, gitaar, accordeon, saxofoon, ensemble, zang en diverse managementtrainingen en coachingstrajecten. De cursussen worden op verschillende locaties in Frankrijk gegeven door professionele en onderlegde docenten en kunstenaars. Kijk voor meer informatie op www.artedu.nl.

- 1 In het atelier, in Maison d'Orange, hangen schetsen van Marloes die ze op de markt in Langeac heeft gemaakt.
- 2 In de Chambre Bleu staat een tweepersoonsbed dat de vorige bewoners hebben achtergelaten.
- 3 “Wat niet vervangen hoeft te worden, wordt niet vervangen. En ik vind al snel dat iets niet vervangen hoeft te worden. Je moet zo'n mooi oud gebouw niet kapot restaureren. Vloeren en plafonds: alles is eeuwenoud, alles piept en kraakt. Daar komen mensen ook voor. Het sanitair is wel allemaal nieuw en modern en ik heb ook heel goede matrassen, daar bezuinig ik niet op. Het is dus comfortabel maar heeft nog wel die sfeer van een familiehuis.”
- 4 Vanuit haar privé-keuken loopt Marloes direct haar terras op.
- 5 “De cursisten van de schildercursus zijn elke dag op een andere locatie: aan de rivier, op de markt, of in een weiland op de berg voor de abdij. Daar gaan we 's morgens heen en rond lunchtijd wordt ter plekke een picknick bezorgd met alles erop en eraan: Franse kazen, quiches, salades...”
- 6 “Door het cement op de vloer in het restaurant is gekleurd pigment gemengd. De metselaar stortte de vloer en toen moest ik heel snel die ornamenten en steentjes erin drukken. Daarna heb ik de vloer met een staalborstel bewerkt om de opstaande randjes weg te halen. Ik heb het zelf verzonnen en ook nooit ergens anders gezien. Het ziet er heel oud uit.”